

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 14 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Venesueloje – Lėšų išaldymas – Asmenų, subjektų ir organizacijų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai išaldyti, sąrašai – Ieškovo pavardės įtraukimas į sąrašus – Ieškovo pavardės palikimas sąrašuose – Pareiga motyvuoti – Teisė į gynybą – Gero administravimo principas – Teisė į veiksmingą teisminę gynybą – Vertinimo klaida – Saviraiškos laisvė“

Byloje T-248/18

Diosdado Cabello Rondón, gyvenantis Karakase (Venesuela), atstovaujamas advokatų L. Giuliano ir F. Di Gianni,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Kyriakopoulou, P. Mahnič, V. Piessevaux ir A. Antoniadis,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti, pirma, 2018 m. sausio 22 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/90, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (BUSP) 2017/2074 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į padėtį Venesueloje (OL L 16 I, 2018, p. 14), ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2018/1656, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (BUSP) 2017/2074 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į padėtį Venesueloje (OL L 276, 2018, p. 10), ir, antra, 2018 m. sausio 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/88, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/2063 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į padėtį Venesueloje (OL L 16 I, 2018, p. 6), ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/1653, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/2063 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į padėtį Venesueloje (OL L 276, 2018, p. 1), kiek šie aktai susiję su ieškovu,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai I. Reine (pranešėja) ir L. Truchot,

posėdžio sekretorius B. Lefebvre, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. rugsėjo 3 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą¹

[Praleista]

Dėl teisės

[Praleista]

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, grindžiamo saviraiškos laisvės pažeidimu

[Praleista]

- 100 Reikia priminti, kad reikalaujama gerbti pagrindines teises atliekant bet kokius Sąjungos veiksmus, taip pat ir BUSP srityje, kaip tai matyti iš ESS 21 ir 23 straipsnių nuostatų (žr. 2018 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt / Taryba*, T-288/15, EU:T:2018:619, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kadangi saviraiškos ir informacijos laisvė užtikrinama Chartijos 11 straipsniu ir, esant tokioms aplinkybėms, pagal EŽTK 10 straipsnį, reikia patikrinti, ar ginčijamais aktais laikomasi šios teisės.
- 101 Dėl EŽTK 10 straipsnio reikia pažymėti, kad, žinoma, kol Sąjunga prie jos neprisijungė, ji nėra į Sąjungos teisės sistemą formaliai integruotas teisės instrumentas. Todėl Sąjungos antrinės teisės akto galiojimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į Chartijoje užtikrinamas pagrindines teises. Vis dėlto reikia priminti, kad, viena vertus, pagal ESS 6 straipsnio 3 dalį EŽTK pripažintos pagrindinės teisės sudaro Sąjungos teisės bendruosius principus ir kad, kita vertus, iš Chartijos 52 straipsnio 3 dalies matyti, jog joje įtvirtintų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia pati, kaip nustatyta EŽTK. Kaip nurodyta su šia nuostata susijusiuose išaiškinimuose, į kuriuos, remiantis ESS 6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalimi, reikia atsižvelgti ją aiškinant, užtikrinamų teisių esmė ir taikymo sritis apibrėžiamos ne tik EŽTK tekste, bet ir, be kita ko, EŽTT jurisprudencijoje. Be to, iš šių išaiškinimų matyti, kad pagal Chartijos 52 straipsnio 3 dalį siekiama užtikrinti būtiną Chartijoje įtvirtintų teisių ir atitinkamų EŽTK užtikrinamų teisių darną, nedarant neigiamos įtakos Sąjungos teisės ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo autonomijai. Taip pat reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su saviraiškos laisve, šis Chartijoje ir EŽTK užtikrinamų teisių lygiavertiškumas oficialiai patvirtintas (žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Korwin-Mikke / Parlamentas*, T-770/16, EU:T:2018:320, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 102 Iš pačių Chartijos 11 straipsnio 1 dalies ir EŽTK 10 straipsnio 1 dalies tekstų matyti, kad „[k]iekvienas asmuo turi teisę į saviraiškos laisvę“. EŽTT jau yra nusprendęs, kad saviraiškos laisvė yra vienas iš esminių demokratinės visuomenės pagrindų ir kad šioje nuostatoje nedaromas skirtumas nei atsižvelgiant į siekiamo tikslo pobūdį, nei į fizinio ar juridinio asmens vaidmenį įgyvendinant šią laisvę (1999 m. rugsėjo 28 d. EŽTT sprendimo *Öztürk prieš Turkiją*, CE:ECHR:1999:0928JUD002247993, 49 punktas).

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

- 103 Reikia pažymėti, kad EŽTT pažymi svarbų žurnalistų, kaip apskritai visuomenės ir visų pirma demokratijos „sargų“, vaidmenį. Jis rekomenduoja „labai atsargiai“ vertinti saviraiškos laisvės apribojimų pagrįstumą (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 24 d. EŽTT sprendimo *Roșianu prieš Rumuniją*, CE:ECHR:2014:0624JUD002732906, 61 punktą). Jis taip pat pabrėžia, kad audiovizualinės žiniasklaidos priemonės, kaip antai radijas ir televizija, yra ypač svarbios šiuo klausimu. Dėl to, kad jos gali siųsti garso ir vaizdo pranešimus, jos veikia greičiau ir stipriau nei rašytinė spauda. Televizijos ir radijo, kaip gerai žinomų pramogų šaltinių, esančių žiūrovų ar klausytojų asmeninio gyvenimo centre, funkcija dar labiau sustiprina jų poveikį (2009 m. rugsėjo 17 d. EŽTT sprendimo *Manole ir kiti prieš Moldaviją*, CE:ECHR:2009:0917JUD001393602, 97 punktą).
- 104 Vis dėlto EŽTT mano, kad žurnalistų teisė teikti informaciją bendrojo intereso klausimais yra saugoma su sąlyga, kad jie veikia sąžiningai, remdamiesi tiksliais faktais, ir laikydamiesi žurnalistų etikos pateikia „patikimą ir tikslią“ informaciją. EŽTK 10 straipsnio 2 dalyje pabrėžiama, kad naudojimasis saviraiškos laisve apima „pareigas ir atsakomybę“, kurios taikomos ir žiniasklaidos priemonėms, net ir didelės visuomeninės svarbos klausimams (2004 m. gruodžio 17 d. EŽTT sprendimo *Pedersen ir Baadsgaard prieš Daniją*, CE:ECHR:2004:1217JUD004901799, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš EŽTT jurisprudencijos matyti, kad tai, jog audiovizualinės žiniasklaidos poveikis dažnai yra daug greitesnis ir stipresnis nei rašytinės spaudos, yra aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti vertinant minėtas „pareigas ir atsakomybę“ (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 16 d. EŽTT sprendimo *Delfi AS prieš Estiją*, CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, 134 punktą).
- 105 Be to, EŽTT nurodė, kad EŽTK 10 straipsnio 2 dalyje paliekama mažai galimybių riboti saviraiškos laisvę politinių diskusijų ar bendrojo intereso klausimų srityje. Iš tiesų, iš principo pareiškimams, susijusiems su tokiais viešojo intereso klausimais, būtina stipri apsauga, priešingai nei pareiškimams, kuriais ginamas ar pateisinamas jėgos naudojimas, neapykanta, ksenofobija ar kitų formų netolerancija, kurie paprastai nėra saugomi. Politinė diskusija savo esme yra polemikos šaltinis ir dažnai yra virulentinė, tačiau ji išlieka viešasis interesas, nebent ja pažeidžiamos ribos ir skatinamas jėgos naudojimas, neapykanta ar netolerancija (2015 m. spalio 15 d. EŽTT sprendimo *Perinçek prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, 197, 230 ir 231 punktai; šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. EŽTT sprendimo *Sürek prieš Turkiją (Nr. 1)*, CE:ECHR:1999:0708JUD002668295, 61–62 punktus). EŽTT teigimu, siekiant nustatyti, ar visi pareiškimai gali skatinti smurtą, reikia atkreipti dėmesį į vartojamas sąvokas ir jų transliavimo kontekstą (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 6 d. EŽTT sprendimo *Gözel ir Özer prieš Turkiją*, CE:ECHR:2010:0706JUD004345304, 52 punktą). Visų pirma, jei pareiškimai buvo išsakyti įtemptame politiniame ar socialiniame kontekste, šis Teismas paprastai pripažįsta, kad tam tikras įsikišimas dėl tokių pareiškimų gali būti pateisinamas pagal EŽTK 10 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 15 d. EŽTT sprendimo *Perinçek prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, 205 punktą).
- 106 Taikant minėtus principus šioje byloje, reikia atsižvelgti į šios bylos kontekstą, kuriam būdingi specifiniai bruožai, išskiriantys ją iš tų, kurie leido EŽTT plėtoti savo jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 93 punktą).

- 107 Iš tiesų reikia pažymėti, kad iš EŽTT jurisprudencijos išplaukiantys principai buvo nustatyti dėl situacijų, kai asmeniui už žodžius ar veiksmus, kurie valstybės, prisijungusios prie EŽTK, laikomi nepriimtinais, ši valstybė nustato represines priemones, dažniausiai baudžiamojo pobūdžio, ir apėmė saviraiškos laisvę kaip gynybos prieš minėtą valstybę priemonę (2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 93 punktas).
- 108 Tačiau šioje byloje ieškovas yra Venesuelos pilietis, gyvenantis Venesueloje, užimantis politines pareigas savo šalyje ir turintis plačią prieigą prie tos šalies audiovizualinės žiniasklaidos.
- 109 Būtent tokiam kontekste ieškovas remiasi teise į saviraiškos laisvę. Taigi jis šia teise remiasi ne kaip gynybos prieš Venesuelos valstybę priemone, o siekdamas apsaugoti nuo apsauginių, t. y. ne baudžiamojo pobūdžio, ribojamųjų priemonių, kurias Taryba priėmė reaguodama į padėtį Venesueloje (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 97 punktą).
- 110 Būtent atsižvelgiant į visus šiuos principus ir argumentus reikia nagrinėti šį ieškinio pagrindą.
- 111 Reikia pabrėžti, kad ieškovas buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus ir juose paliktas kaip pagrindinis Venesuelos politinis veikėjas, nes viešai puolė ir grasino politinei opozicijai, žiniasklaidai ir pilietinei visuomenei. Dėl šio motyvo Taryba galėjo taikyti Sprendimo 2017/2074 6 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą kriterijų dėl fizinių asmenų, kurių veiksmai, politika ar veikla kaip nors kenktų demokratijai arba teisinei būklei Venesueloje, pavardžių įtraukimo.
- 112 Pažymėtina, kad ieškovo pareiškimai žiniasklaidoje, kuria Taryba rėmėsi siekdama pateisinti ginčijamus aktus, visų pirma susijusi su jo politiniais veiksmais ir pareiškimais per mobilizaciją, spaudoje ir spaudos konferencijose.
- 113 Darytina išvada, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės ieškovui buvo taikomos kaip politinei asmenybei, kuris kenkė demokratijai ir teisinei valstybei, viešai ir kryptingai grasindamas politinei opozicijai, žiniasklaidai ir pilietinei visuomenei.
- 114 Dėl ieškovo argumento, kad jis esąs komentatorius, žurnalistas ir pramoginių renginių organizatorius, reikia pažymėti, kad jo kassavaitinė televizijos laida, kuri yra vienintelis žurnalisto statuso, kurį jis nurodo savo naudai, įrodymas, atrodo, yra jo politinės veiklos tęsinys. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 81–83 punktų, ieškovas savo laidą naudojo politiniams oponentams pulti ir nurodymams dėl veiksmų prieš opoziciją duoti. Be to, kaip konstatuota šio sprendimo 112 punkte, Tarybos nurodyti ieškovo veiksmai nėra išimtinai susiję su jo televizijos laidomis. Bet kuriuo atveju iš EŽTT jurisprudencijos matyti, kad žurnalistų sąžiningumo ir etikos pareigų principai, kurių jie privalo laikytis, kad galėtų remtis didesne kišimosi į saviraiškos laisvę apsauga (žr. šio sprendimo 104 punktą), taip pat taikomi ir kitiems viešose diskusijose dalyvaujantiems asmenims (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 15 d. EŽTT sprendimo *Steel ir Morris prieš Jungtinę Karalystę*, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, 90 punktą ir 2005 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Urbino Rodrigues prieš Portugaliją*, CE:ECHR:2005:1129JUD007508801, 25 punktą). Taigi šie principai reikšmingi ieškovo, kuris neabejotinai dalyvavo Venesueloje vykstančiose viešose diskusijose, padėčiai.
- 115 Iš bylos medžiagos matyti, kad, nepripažinęs EŽTT jurisprudencijoje nurodytą „pareigų ir atsakomybės“, ieškovas laisvai naudojosi žiniasklaida, kad viešai grasintų ir baugintų politinę opoziciją, kitą žiniasklaidą ir pilietinę visuomenę.

- 116 Visų pirma pareiškėjas kaltino žurnalistus prisidėjus prie sprogdinimo išpuolio prieš nacionalinę gvardiją. Be to, jis neginčijo, kad savo interneto svetainėje siekė bauginti judėjimo, smerkiančio žmogaus teisių pažeidimus Venesueloje, grupes arba kad savo televizijos programoje naudojo informaciją iš neteisėtai įrašytų privačių pokalbių, kad užsipultų politinius oponentus. Jis taip pat nepaneigė pranešimų, kad kurstė žiaurias represijas provokuojančią retoriką, davė nurodymus dislokuoti kovinius dalinius prieš opozicijos demonstracijas, viešai grasino opozicijos lyderiams, teigdamas, kad „mes žinome, kur jūs gyvenate“, viešai skelbė „revoliucinių kovotojų vadovą“, kuriame buvo pateikta asmeninė informacija apie opozicijos lyderius, įskaitant jų buvimo vietą, siekdamas įbauginti opoziciją. Ieškovas taip pat neginčijo 2017 m. kovo 14 d. OAS ataskaitoje pateiktos informacijos, kad jis dalyvavo atliekant kankinimus.
- 117 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovo veiksmai, kuriuos Taryba išnagrinėjo savo byloje, yra smurto, neapykantos ir netolerancijos kurstymas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 105 punkte nurodytą jurisprudenciją, todėl jiems negali būti taikoma didesnė saviraiškos laisvė, kuri iš esmės saugo politinio pobūdžio pasisakymus. Šie aktai iš tiesų kelia grėsmę demokratijai ir teisei valstybei Venesueloje.
- 118 Todėl reikia atmesti ieškovo argumentus, susijusius su jo, kaip žurnalisto, vaidmeniu ir žurnalistų saviraiškos laisve.
- 119 Be to, tiesa, kad, kaip priminta šio sprendimo 102 punkte, „kiekvienas asmuo“ turi saviraiškos laisvę. Taip pat šiuo atveju ieškovui taikomos ribojamosios priemonės gali apriboti jo saviraiškos laisvę, nes sprendimą dėl jų Taryba priėmė būtent dėl kai kurių jo pareiškimų, todėl jos gali atgrasyti ieškovą nuo panašaus pobūdžio pasisakymų. Vis dėlto reikia pažymėti, kad teisė į saviraiškos laisvę nėra absoliuti prerogatyva ir todėl gali būti ribojimų objektas esant sąlygoms, nurodytoms Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje.
- 120 Tam, kad atitiktų Sąjungos teisę, grėsmė saviraiškos laisvei turi atitikti tris sąlygas. Pirma, nagrinėjamas apribojimas turi būti „numatytas įstatyme“. Kitaip tariant, Sąjungos institucija, priimanči ribojamąsias priemones, galinčias riboti asmens saviraiškos laisvę, turi turėti teisinį pagrindą šiuo tikslu. Antra, nagrinėjamu apribojimu turi būti siekiama Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo. Trečia, apribojimas negali būti pernelyg didelis (žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 121 Dėl pirmosios sąlygos reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju apribojimas yra „numatytas įstatymo“, atsižvelgiant į tai, kad jis įtvirtintas, be kita ko, visuotinai taikomuose aktuose, ir Sąjungos teisėje turi aiškius teisinius pagrindus, t. y. ESS 29 straipsnį ir SESV 215 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 72 punktą).
- 122 Dėl antrosios sąlygos reikia konstatuoti, kad, kaip matyti išnagrinęjus antrąjį ieškinio pagrindą, ginčijamos priemonės, kiek tai susiję su ieškovu, atitinka ESS sutarties 21 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą tikslą stiprinti ir remti demokratiją ir teisinę valstybę, nes jos yra demokratiją Venesueloje skatinančios politikos dalis.
- 123 Dėl trečiosios sąlygos reikia pažymėti, kad ją sudaro dvi dalys: pirma, saviraiškos laisvės apribojimai, kuriuos gali lemti nagrinėjamos ribojamosios priemonės, turi būti būtini ir proporcingi siekiamam tikslui ir, antra, šios laisvės esmė neturi būti pažeista (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 84 punktą).

Kalbant apie pirmąją dalį, reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą, kaip bendrąjį Sąjungos teisės principą, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų siekiamiems tikslams pasiekti. Todėl, esant galimybei rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai ribojančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 87 punktą).

- 124 Šiuo klausimu jurisprudencijoje pažymėta, kad dėl proporcingumo principo laikymosi teisminės kontrolės reikia pripažinti plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją srityse, kuriose jis turi priimti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimus ir atlikti sudėtingus vertinimus. Todėl tik akivaizdžiai netinkamas šiose srityse priimtos priemonės pobūdis, atsižvelgiant į kompetentingos institucijos siekiamą tikslą, gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 88 punktą).
- 125 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su ribojamųjų priemonių, kaip antai nustatytų ieškovui, tinkamumu atsižvelgiant į bendrojo intereso tikslą, kuris tarptautinei bendruomenei yra toks pat svarbus kaip demokratijos ir teisinės valstybės apsauga, atrodo, kad asmenų, pripažintų keliančiais grėsmę demokratijai Venesueloje, lėšų, finansinio turto ir kitų ekonominių išteklių įšaldymas savaime negali būti netinkamas (šiuo klausimu žr. 2020 m. vasario 12 d. Sprendimo *Boshab / Taryba*, T-171/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:55, 134 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kaip pažymėta šio sprendimo 117 punkte, ieškovas, skatindamas smurtą, neapykantą ir netoleravimą, kelia tokią grėsmę.
- 126 Dėl nagrinėjamų priemonių būtinumo reikia konstatuoti, kad alternatyvios ir mažiau varžančios priemonės, kaip antai išankstinio leidimo sistema arba pareiga *a posteriori* pagrįsti pervestų lėšų panaudojimą, neleidžia taip pat veiksmingai pasiekti norimo tikslo, t. y. daryti spaudimo Venesueloje sprendimus priimančioms asmenims, atsakingiems už situaciją Venesueloje, visų pirma atsižvelgiant į galimybę apeiti nustatytus apribojimus (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 85 punktą).
- 127 Be to, reikia priminti, kad Sprendimo 2017/2074 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento 2017/2063 9 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė leisti nutraukti tam tikrų lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymą, kad atitinkami asmenys galėtų patenkinti pagrindinius poreikius arba įvykdyti tam tikrus įsipareigojimus.
- 128 Kadangi ieškovo saviraiškos laisvės apribojimai, kuriuos gali lemti nagrinėjamos ribojamosios priemonės, yra būtini ir proporcingi siekiamam tikslui, reikia išnagrinėti, ar dėl jų pažeidžiama šios laisvės esmė.
- 129 Reikia priminti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės numato, kad pirma, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad neleistų jam patekti į jų teritoriją ar keliauti ja tranzitu, ir, antra, jo lėšų ir ekonominių išteklių, esančių Sąjungoje, įšaldymą.
- 130 Ieškovas yra Venesuelos, t. y. trečiosios valstybės, ne Sąjungos valstybės narės, pilietis ir nuolat gyvena šioje valstybėje, kurioje jis vykdo savo profesinę veiklą kaip politikas, aktyviai dalyvaujantis šios šalies žiniasklaidoje. Todėl nagrinėjamos ribojamosios priemonės nekelia pavojaus ieškovo teisės naudotis saviraiškos laisve esmei, be kita ko, vykdant jo profesinę veiklą žiniasklaidos sektoriuje valstybėje, kurioje jis nuolat gyvena ir dirba (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 123 punktą).

- 131 Be to, šios priemonės yra laikinos ir atšaukiamos. Iš tiesų iš Sprendimo 2017/2074 13 straipsnio matyti, kad šis sprendimas nuolat peržiūrimas (žr. šio sprendimo 7 punktą).
- 132 Todėl ieškovui taikomomis ribojamosiomis priemonėmis jo saviraiškos laisvė nepažeidžiama.
- 133 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

[Praleista]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Diosdado Cabello Rondón bylinėjimosi išlaidas.**

da Silva Passos

Reine

Truchot

Paskelbta 2021 m. liepos 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.